

[Oluf Pedersen.]

Destruktion Sted af sunde Kreaturer, men det stemmer jo ikke med de Oplysninger, der findes i Bemærkningerne til Lovforslaget.

Endelig skal der gives et Eksporttilskud til Studeopdrætterne. Med Hensyn til dette Eksporttilskud er det min Opiattelse, at hvis man kunde sikre en mere fri Handel, komme bort fra Monopoliseringen, saa vilde dette muligvis betyde meget mere end disse 6 Øre pr. kg, som man giver i Eksporttilskud.

Forholdet er jo det, at man fra den danske Stats Side griber ind og prøver paa at hindre Eksporten til andre Lande. Der blev i Gaar paa et Møde fremdraget en Sag, hvis Akter jeg har haft Lejlighed til at se. Det drejer sig om, at en Mand i Tyskland vilde tilbytte sig for 650 000 Mark Huder her fra Danmark, betalt med tyske Varer, men fra Valutacentralens Side sagde man, at det vilde man helst være fri for, i alt Fald har man indtil nu ikke givet Tilladelse til et saadant Bytte en mod en, hvorved man altsaa kunde opnaa Eksport af Huder til Tyskland og faa tyske Varer til Gengæld. Det har man sat sig direkte imod, i alt Fald indtil nu, fra den danske Stats Side. Jeg finder, det er et urimeligt Forhold, som meget let kan koste Landbruget mange flere Penge end de 6 Øres Eksporttilskud, som udredes af Landbruget selv. Det er jo nemlig saadan, at Landbruget selv skal betale dette Tilskud ved den Afgift, der er lagt paa Kreaturer, der sælges.

Jeg finder Anledning til i samme Forbindelse for at skabe Klarhed at trække en anden Sag frem. Det er en Sag, der i den senere Tid har været fremdraget i Bladet „Vestkysten“, et af Venstres Organer med en ret stor Udbredelse, et Organ, som gør Krav paa at være liberalt, og som ogsaa i mange Henseender er det. Det drejer sig om et dansk og et engelsk Firma, som har forhandlet om Levering her fra Danmark af frosset Kød til Belgien, men Handelen blev ikke til noget, og det siges fra Statens Udvalgs Side, at den belgiske Importør sprang fra og ikke vilde handle med vedkommende danske Eksportør. Denne Sag er fremdraget i „Vestkysten“, Bladet offentliggør den derom førte Korrespondance i Uddrag, og jeg beder om Formandens Tilladelse til et Par ganske korte Citater.

Det hedder i en Skrivelse fra vedkommende Eksportør til Importøren nede i Belgien: „Jeg har forgæves søgt Formanden for Eksportudvalget. Det lykkedes mig i Dag, og han fortalte mig, at de plejer Forhandlinger direkte med Dem. I Eksport-

udvalget har to Eksportører Sæde, og jeg formoder, at disse Folk vil prøve paa at gøre Forretningen selv.“ Til dette svarer vedkommende Importør, at det er ikke rigtigt.

Men jeg vil have Lov til at spørge den højtærede Landbrugsminister: Foreligger der virkelig Mulighed for, at i en Handel, som er forberedt mellem en Importør i Belgien og en dansk Eksportør, kan Eksportudvalget gribe ind og sikre, at det bliver Medlemmer af Eksportudvalget, som beholder denne Handel for deres egen Kappe? Det er det, der er antydet i denne Skrivelse, og jeg stiller det Spørgsmaal: Er der Mulighed for, at det kan lade sig gøre? For hvis det kan lade sig gøre, er det jo Korruption af den værste Art. Jeg er ikke tilfreds med, at Besvarelse angaaende dette Forhold gives i Udvalget. Jeg forlanger, at denne Besked gives her, og det kan jeg med Rette kræve.

Jeg skal til Slut sige, at vi fra vor Side afviser ikke sanitære Foranstaltninger som en Statsopgave, men skal saadanne træffes, maa det være de interesserede Parter, der dækker Udgifterne. Der kan ikke være Mening i, at det er de kødproducerende, som skal betale til dem, der producerer Mælk. Jeg forstaaer udmærket, at man fra bornholmsk Side protesterer, og siger: Vi har rensset vore Besætninger, og vi vil ikke betale en Afgift til Rensning af Besætninger andre Steder i Landet. Ganske det samme Forhold kan jo gøre sig gældende i mange andre Egne af Landet, og det kan gøre sig gældende for den enkelte Producent.

Derfor vil jeg sige, at selv om dette Forslag er rimeligere end den nuværende Ordning, kan vi for vort Vedkommende ikke medvirke til dets Gennemførelse.

Thomsen: Forinden en Lovgivning paa dette Omraade fortsættes, vil det sikkert være formaalstjenligt at se lidt paa, hvordan Kødordningen har virket til Dato, og hvorledes den Bemyndigelse, der tidligere er givet til Landbrugsministeren, er benyttet. Er man klar over det, saa er man ogsaa nogenlunde klar over, hvordan dette Stykke Planøkonomi vil blive administreret i Fremtiden. Efter hvad der er foregaaet — det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har antydet noget af det, og Bladet „Vestkysten“ har i Dag en Artikel om Spørgsmaalet —, er vi fra vor Side langt fra trygge ved paa ny at give en saadan Bemyndigelse til Landbrugsministeren, som han her beder om, med-